

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2018. július 11.(*)

„Elzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó – 2006/112/EK irányelv – A 311. cikk (1) bekezdésének 1. pontja – Használt cikkekre vonatkozó különös szabályozás – A »használt cikkek« fogalma – Nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó, kereskedő által továbbértékesített termékek – Az említett termékek értékesítést követő átalakítása – Nemesfém vagy drágakő kinyerése – A »nemesfém vagy drágakő« fogalma”

A C-154/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Augstākā tiesa (legfelsőbb bíróság, Lettország) a Bírósághoz 2017. március 27-én érkezett, 2017. március 21-i határozatával terjesztett el

a SIA „E LATS”

és

a Valsts ieņēmumu dienests

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: E. Levits tanácselnök, A. Borg Barthet és F. Biltgen (előadó) bírák,

előtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. január 25-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a SIA „E LATS” képviselőjében Podvinska advokāte és J. Lagzdiš advokāts,
- a lett kormány képviselőjében I. Kucina és J. Davidoviča, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében L. Lozano Palacios és E. Kalniš, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2018. április 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló,

2006. november 28-án 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a SIA „E LATS” (a továbbiakban: E LATS) és a Valsts ieņēmumu dienests (adóhatóság, Lettország) között a hozzáadottérték-adó (héta) megfizetése, konkrétan a különbség szerinti adószabályozásnak a többek között aranyból, ezüstből és drágakövekből álló termékek eladására való alkalmazhatósága tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A héairányelv (51) preambulumbekkezdése így szól:

„A kettős adóztatás és az adóalanyok közti verseny torzulásának elkerülése érdekében egy közösségi szintű szabályozást kell bevezetni a használt cikkek, alkotások, régiségek és gyűjteménydarabok adóztatására vonatkozóan.”

4 Ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A közös HÉA-rendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

A HÉA-t minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.

[...]

5 A héairányelv „Különös szabályozások” című XII. címében szerepel a „Használt cikkek, alkotások, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás” című 4. fejezet, amelyet ezen irányelv 311–343. cikke alkot.

6 A héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. és 5. pontja értelmében:

„E fejezet alkalmazásában, és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül:

1. »használt cikkek«: olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem alkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő;

[...]

5. »használtcikkkereskedő«: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége során viszonteladás céljából használt cikkeket, alkotásokat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket szerez be, használ fel vállalkozása számára, illetve importál, függetlenül attól, hogy az adóalany a maga nevében vagy kereskedelmi jutalékot biztosító szerződés alapján más személy képviseletében jár el”.

A lett jog

7 A Pievienotības nodokļa likums (a hozzáadottérték-adóról szóló törvény, a

továbbiakban: héatörvény) 138. cikke a használt cikkekkel, m?alkotásokkal, gy?jteménydarabokkal vagy régiségekkel kapcsolatos ügyletekre alkalmazandó különös héaszabályozást vezet be Lettországbán, amely szabályozásnak a többek között a héairányelv 311. cikkében foglalt különös héaszabályozás bel? jogba való átültetését kell biztosítania.

8 A lett jogalkotó a használt cikkeket olyan használt vagyontárgyakként határozta meg, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, és amelyek nem m?alkotások, gy?jteménydarabok vagy régiségek, sem pedig nemesfémek vagy drágakövek. A használt cikk fogalma alá tartoznak azonban a nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó tárgyak, ha a héatörvény 138. cikkének (4) bekezdése szerinti eladó azokat keresked?nek értékesíti, vagy arra átruházza.

9 A Ministru kabineta 2013. gada 3. janv?ra noteikumi Nr. 17 „Pievienot?s v?rt?bas nodok?a likuma normu piem?rošanas k?rt?ba un atseviš?as pras?bas pievienot?s v?rt?bas nodok?a maks?šanai un administr?šanai” (a héatörvény rendelkezései alkalmazásának eljárására és a hozzáadottérték?adó megfizetésére és nyilvántartására irányadó feltételekre vonatkozó, 2013. január 3?i 17. sz. minisztertanácsi rendelet) 183. és 184. cikke értelmében nemesfémeket és drágakövet tartalmazó tárgynak tekintend?k azon termékek, amelyek a tényállás megvalósulásának id?pontjában hatályos Kombinált Nómenklatúra 71., 82., 83., 90. vagy 96. árucsoportjának felelnek meg. Ezen árucsoportok tartalmazzák többek között a gy?r?ket, karköt?ket, nyakláncokat, mell?ket, fülbevalókat, óraláncokat és függelékeket.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdések

10 Az „E LATS” héaalany társaság. Nem héaalany magánszemélyeknek kínál kölcsönöket, amelyekért zálogba vesz nemesfémeket, valamint aranyat és/vagy ezüstöt tartalmazó tárgyakat, mint például láncokat, függelékeket, gy?r?ket, jegygy?r?ket, étkészleteket vagy fogászati anyagokat.

11 Az E LATS a ki nem váltott zálogtárgyakat továbbértékesítette más – héakötelezett – keresked?nek, azokat típusuk és tisztaságuk alapján osztályozva. Az E LATS ezen ügyleteknél különös héaszabályozást alkalmazott, valamint csak a nemesfém-tárgyak beszerzési ára és eladási ára közötti különbség alapján fizette meg a héat.

12 Az adóhatóság héaellen?rzést végzett az E LATS?nál, és megállapította, hogy ez utóbbi nemesfém-tárgyakat törmelékként, nem pedig használt cikként értékesítette tovább. Miután megállapította, hogy ilyen körülmények között a héatörvény 138. cikkében el?írt különös héaszabályozás nem alkalmazható, az adóhatóság további héa megfizetésére kötelezte az E LATS?ot.

13 Az E LATS által e határozattal szemben benyújtott keresetet az Administrat?v? apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) elutasította amiatt, hogy az E LATS az arany és ezüst árucikkeket törmelékként, nem pedig használt cikként értékesítette tovább, és így nem megalapozottan alkalmazta a héatörvény 138. cikkében foglalt, különbözet szerinti szabályozást.

14 Az Augst?k? tiesa (legfels?bb bíróság, Lettország) elé terjesztett felülvizsgálati kérelmének alátámasztására az E LATS többek között azzal érvelt, hogy a különbözet szerinti szabályozás alkalmazása nem függhet attól, hogy tudta?e, hogy a vev? miként fogja felhasználni az értékesített termékeket, vagyis hogy továbbértékesíti vagy átalakítja?e azokat, és nem logikus azon megállapítás, miszerint az ékszerek összegy?jtésének eredményeképpen a „használt cikkeket” „törmelékké” kell min?síteni.

15 A kérdést el?terjeszt? bíróság úgy véli, hogy az alapeljárás tárgyát képez? termékek,

amelyeket kizárólag a bennük található nemesfém és drágak? kinyerése céljából értékesítenek, nem a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában szerepl? „használt cikkek” fogalma, hanem az e rendelkezésben foglalt „nemesfém és drágak?” fogalma alá tartoznak. Véleménye szerint e rendelkezés e tekintetben nem biztosít mérlegelési jogkört a tagállamok számára. Mindazonáltal a kérdést el?terjeszt? bíróság szerint a Bíróság az említett rendelkezés ilyen értelmezésér?l még nem határozott, és e rendelkezés értelmezése dönt? jelent?ség? az ügy elbírálása szempontjából.

16 E körülmények között az Augst?k? tiesa (legfels?bb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell?e értelmezni a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját, hogy használt cikkeknek tekinthet?k a valamely keresked? által megszerzett egyes olyan használt árucikkek, amelyek (a jelen ügghöz hasonlóan) nemesfémeket vagy drágakövet tartalmaznak, és amelyeket els?sorban a bennük található nemesfémek vagy drágakövek kinyerése céljából értékesítenek tovább?

2) Az els? kérdésre adandó igenl? válasz esetén a különös szabályozás alkalmazásának korlátozása szempontjából releváns?e az, hogy a keresked? ismeri a kés?bbi vev?nek a használt árucikkekben lév? nemesfém vagy drágak? kinyerésére irányuló szándékát, vagy az ügylet objektív jellemz?i min?sülnek relevánsnak (a termékek mennyisége, az ügyletben részt vev? másik fél jogállása stb.)?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?

17 Az együttesen vizsgálandó két kérdésével a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját úgy kell?e értelmezni, hogy a „használt cikkek” fogalma magában foglalja a nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó olyan használt cikkeket, amelyeket e fém vagy k? kinyerése céljából értékesítenek tovább.

18 A Bíróság ítélezési gyakorlatának megfelelően valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkit?zéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi, ideértve különösen e szabályozás keletkezését (2018. április 17?i Egenberger ítélet, C?414/16, EU:C:2018:257, 44. pont).

19 El?ször is a héairányelv 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának szövegét illet?en emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés értelmében a „használt cikkek” „olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem m?alkotások, gy?jteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágak?”.

20 Ebb?l következ?en annak érdekében, hogy e rendelkezés értelmében használt cikkek legyen tekinthet?, valamely terméknek több feltételnek is meg kell felelnie, nevezetesen el?ször is ingóságnak kell lennie, ezenkívül aktuális vagy felújítás utáni állapotában alkalmasnak kell lennie további használatra, végül ne tartozzon a m?alkotások, gy?jteménydarabok vagy régiségek kategóriájába, és anyaga ne nemesfém vagy drágak? legyen.

21 Ami az els? és a második feltételt illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy a héairányelv 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának értelmében vett „használt cikkek” fogalma nem zárja ki az aktuális vagy felújítás utáni állapotukban további használatra alkalmas olyan ingóságokat, amelyek valamely olyan másik ingóságból származnak, amelybe azokat annak

alkotórészeként beépítették, és a „használt cikk” minősítés kizárólag azt követeli meg, hogy a használt cikk megfizesse azon rendeltetését, amellyel új korában rendelkezett, és ezen okból aktuális állapotában vagy felújítás után újra lehessen hasznosítani (lásd ebben az értelemben: 2017. január 18-ai Sjelle Autogenbrug, C-471/15, EU:C:2017:20, 31. és 32. pont).

22 A harmadik feltétellel kapcsolatban rá kell mutatni, hogy bár igaz, hogy a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében a műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek nem minősülhetnek „használt cikkeknek”, e tárgyak – a nemesfémek vagy drágakövek eltérően – az használtcikkkereskedő által elért különbözet szerinti adószabályozás hatálya alá tartozhatnak, amely a héairányelv általános rendszerét eltérő szabályozást képez (lásd ebben az értelemben: 2017. május 18-ai Litdana ítélet, C-624/15, EU:C:2017:389, 24. pont).

23 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontja kifejezetten említi a nemesfémeket és drágaköveket önmagukban, viszont nem tartalmaz kifejezett utalást az ugyanezen rendelkezés értelmében véve nemesfémeket vagy drágaköveket tartalmazó és „további használatra” alkalmas tárgyakra, ahogyan e rendelkezést a Bíróság értelmezi.

24 Ami másodszor a héairányelv 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának szöveggörnyezetét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy e 311. cikk a héairányelv használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozást tartalmazó 4. fejezetének „Fogalom meghatározások” címet viselő 1. szakaszának egyetlen cikke, e különös szabályozások pedig eltérnek a héairányelv általános rendszerétől, és így azok csak addig a mértékig alkalmazhatók, amíg az az általuk kitűzött cél eléréséhez szükséges (lásd ebben az értelemben: 2005. december 8-ai Jyske Finans ítélet, C-280/04, EU:C:2005:753, 35. pont).

25 Márpedig, mivel az említett 4. fejezet egyetlen rendelkezése sem vonatkozik a nemesfémre vagy drágakövekre, sem pedig az ilyen fémeket vagy köveket tartalmazó tárgyakra, a héairányelv 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának szöveggörnyezetéből nem lehet arra következtetni, hogy a nemesfémek és/vagy drágakövek álló tárgyak mennyiben tartozhatnak az e rendelkezés értelmében vett „használt cikkek” fogalma alá.

26 Így harmadszor a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában kitűzött célra kell hivatkozni.

27 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelkezés a különbözet szerinti szabályozásban alkalmazandó fogalmakat tartalmazza, és a héairányelv (51) preambulumbekzdéséből következik, hogy a különbözet szerinti szabályozás célja a kettős adóztatás és a használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek piacán jelen lévő adóalanyok között folyó verseny torzulásainak elkerülése (2017. május 18-ai Litdana ítélet, C-624/15, EU:C:2017:389, 25. pont).

28 Ezentúl, ahogy azt a főtanácsnok az indítványa 49–55. pontjában megállapította, a nemesfém vagy drágakövek különbözet szerinti szabályozás hatálya alóli kizárása azzal kapcsolatos, a nemesfémnek és drágaköveknek tulajdonítandó érték nem kizárólag a más termékek előállítására szolgáló nyersanyagként történő használhatóságából következik, hanem az alapvetően a neki tulajdonítható belső értékük függvénye. Így anélkül, hogy szükséges lenne azokat belefoglalni valamely sajátos rendeltetésű termékbe, vagy azokká átalakítani, az ilyen fémeknek és köveknek saját rendeltetése van, mégpedig a nemesfémek vagy drágakövek piacon elérhető pénzügyi érték képviselője. Ezenkívül e belső érték nem vesz el, mivel az említett fémek és kövek több ízben újrahasznosítható amiatt, hogy ezen anyagok értékük megtartása mellett könnyen kinyerhetők és átalakíthatók.

29 Végül a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös

hozzáadottértékdó?rendszer: egységes adóalap?megállapításról szóló, 1977. május 17?i 77/388/EGK tanácsi irányelvbe (HL 1977. L. 145., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) a 26a. cikket – amelynek szövege megegyezik a héairányelv 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának szövegével – beilleszt?, a közös hozzáadottértékdó?rendszer kiegészítésér?l és a 77/388/EGK irányelv módosításáról – használt cikkekre, m?vészeti tárgyakra, gy?jteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös rendelkezések – szóló, 1994. február 14?i 94/5/EK tanácsi irányelv (HL 1994. L 60, 16. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 255. o.) keletkezéséb?l kit?nik, hogy a jogalkotó a nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó tárgyakat bizonyos mértékben a különbözet szerinti szabályozás alá kívánta vonni.

30 Az Európai Bizottság az irányelvjavaslatában (COM(88) 846 végleges) azt irányozta el?, hogy az említett szabályozás alá tartozzanak „az aranyból, illetve más nemesfém?l vagy drágak?vel készült [...] tárgyak, ha az e tárgyban található anyagok értéke nem haladja meg az e tárgyak értékesítési árának 50%?át”, megkülönböztetve így egyrészt a nemesfémeket és drágakövet, másrészt az ezen anyagokból álló tárgyakat, mint például az ékszereket.

31 Mindazonáltal, ahogyan azt a f?tanácsnok az indítványa 45–48. pontjában megállapította, a 77/388 hatodik irányelv 26a. cikk végleges változatában egyáltalán nem szerepel a nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó tárgyakra vonatkozó utalás, és különbözet szerinti szabályozás hatálya alól csupán a „nemesfém és drágak?” önmagában van kizárva, annak meghatározása pedig, hogy mit kell „nemesfém és drágak?” alatt érteni, a tagállamok feladata.

32 Márpedig, jóllehet az uniós jogalkotó így a tagállamoknál hagyta azon hatáskört, hogy meghatározzák a „nemesfém vagy drágak?” fogalmát, az ilyen fogalom meghatározási hatáskör korlátját – a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint – nem csupán az uniós jogalkotó által bevezetett eltérésre alkalmazott fogalmak sérelmének tilalma – olyan tág meghatározás elfogadásával, amely megfosztaná a „használt cikkek” fogalmát annak tartalmától – (lásd ebben az értelemben: 2007. június 28?i JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust et The Association of Investment Trust Companies ítélet, C?363/05, EU:C:2007:391, 21. pont; 2014. március 13?i ATP PensionService ítélet, C?464/12, EU:C:2014:139, 41. pont), hanem a héairányelvben kit?zött célok és a közös héarendszer lényegéb?l következő? adósemlegesség elve sérelmének tilalma is jelenti (lásd ebben az értelemben: 2014. március 13?i ATP PensionService ítélet, C?464/12, EU:C:2014:139, 42. pont).

33 Következésképpen az ilyen fém?l vagy k?b?l álló tárgynak ahhoz, hogy a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett és esetlegesen a különbözet szerinti különös szabályozásban hatálya alá kerül? „használt cikkek” kategóriájába, ne pedig a „nemesfém vagy drágak?” e szabályozásból kizárt kategóriájába tartozhasson, olyan rendeltetés?nek kell lennie, amely eltér az ?t alkotó anyagokban rejl? rendeltetést?l, e rendeltetését meg kell ?riznie és az aktuális vagy felújítás utáni állapotában további használatra alkalmasnak kell lennie.

34 Ezzel szemben, ahogy azt a f?tanácsnok indítványának 72. pontjában megjegyezte, ha valamely tárgynak nincs az ?t alkotó anyagokban rejl? rendeltetés?l eltér? rendeltetése, vagy nem alkalmas ilyen egyéb rendeltetésre, a szóban forgó tárgy nem tarthat a különbözet szerinti különös szabályozás hatálya alá, mivel nem marad a saját gazdasági körforgásában, és kizárólag úgy hasznosul, hogy új tárggyá alakítják át, amely új gazdasági körforgásba kerül, így a különbözet szerinti szabályozás bevezetését indokoló kett?s adóztatási kockázat megsz?nik.

35 Az annak meghatározásához figyelembe veend? tényez?k között, hogy adott esetben a továbbértékesített termék a „használt cikkek” vagy a „nemesfém és drágak?” kategóriájába tartozik?e, minden olyan objektív körülmény szerepel, amelyek között a továbbértékesítési ügylet lezajlott. Amint az ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kit?nik, hogy a héairányelv által használt fogalmak objektív jelleg?ek, és az érintett ügyletek céljától és eredményét?l függetlenül

alkalmazandók (lásd ebben az értelemben: 2006. július 6-ai Kittel és Recolta Recycling ítélet, C-439/04 és C-440/04, EU:C:2006:446, 41. pont).

36 Így az olyan tényezők figyelembevétele, mint az ügyletben részt vevő adóalany szándékai kivételes esetektől eltekintve ellentétes lenne a közös héarendszernek a jogbiztonság szavatolásához, valamint ahhoz főződő céljával, hogy az érintett ügyletek objektív jellegének figyelembevételével el kell segíteni a héa alkalmazásával kapcsolatos intézkedéseket (2006. július 6-ai Kittel és Recolta Recycling ítélet, C-439/04 és C-440/04, EU:C:2006:446, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ezzel szemben, ahogy azt a főtanácsnok az indítványa 78. és 82. pontjában megállapította, érvényesen figyelembe vehető objektív jellemzőknek minősülnek az olyan tényezők, mint a szóban forgó árucikkek bemutatása, ezen árucikkek értéke meghatározásának módszerei, a számlázás módja, vagyis hogy kimérve (bruttó/súly) vagy darabonként történt.

38 E tekintetben hozzá kell tenni, hogy mivel a különbözetre vonatkozó szabályozás alapján meghatározott adóalapnak olyan könyvvitelből kell kitűnnie, amely lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy fennáll-e ezen rendszer alkalmazásának valamennyi feltétele (2017. január 18-ai Sjelle Autogenbrug ítélet, C-471/15, EU:C:2017:20, 43. pont), a használtcikkkereskedő könyvvitele és az ahhoz csatolt számlák kivételes esetektől eltekintve objektív információval szolgálhatnak a szóban forgó ügyletről és az értékesített termékekről.

39 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a „használt cikkek” fogalma nem foglalja magában a nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó használt cikkeket, ha ezen árucikkek már nem alkalmasak arra, hogy eredeti rendeltetésüket betöltsék, és csak az e fémekben és kőben rejlő rendeltetéseket őrizték meg, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia az adott ügy releváns objektív körülményeinek összességét figyelembe véve.

A költségekről

40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadórendszerrel szülő, 2006. november 28-ai 2006/112/EK tanácsi irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a „használt cikkek” fogalma nem foglalja magában a nemesfémeket vagy drágakövet tartalmazó használt cikkeket, ha ezen árucikkek már nem alkalmasak arra, hogy eredeti rendeltetésüket betöltsék, és csak az e fémekben és kőben rejlő rendeltetéseket őrizték meg, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia az adott ügy releváns objektív körülményeinek összességét figyelembe véve.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: lett.